

стани да нахранятъ и тѣхъ. Погледва и вижда — предъ тарлевото муле сложенъ камъкъ. Запиталъ: кой направи това и защо сж го сторили? Тарле отговорилъ: азъ самъ направихъ това и сторихъ го за да се приучва мулето ми да яде камънъе .

Защо тѣй? попитали гоститѣ. Защото, рекълъ Тарле, отъ сега за насъ и за добитѣкътъ ни друго спасение не остава. До сега имяхми само едно слънце и пакъ като напече лѣтъ по тѣкога та изгаря и трѣва и гора . . . Ами сега, Слънцето като ще се ожени, нѣма ли да се навѣдятъ още и други слънца? Тѣзи нови слънца, като захванатъ да грѣятъ, неразбрано едно прѣзъ друго, разбира се че ще изгорятъ всичко и не ще остане нищо друго съ което да хранимъ добитѣкътъ си, освѣнъ съ камънъе; за туй по-добрѣ отъ сега още да ги приучвами на това.

Всички гости тогазъ чакъ се свѣстили. „Право казва Тарле, рекли тѣ. А защото